

Η κακοποίηση σημαδεύει τα παιδιά. Τα ακολουθεί σε όλη τους τη ζωή. Απόδειξη είναι τα ευρήματα μιας νέας έρευνας Βρετανών επιστημόνων που δείχνουν πως τα παιδιά που βιώνουν σεξουαλική και συναισθηματική κακοποίηση ή παραμέληση είναι πιο πιθανό να επιχειρήσουν μια αυτοκτονία ως ενήλικες.

Ψυχολόγοι από το Πανεπιστήμιο του Μάντσεστερ και το Πανεπιστήμιο της Νότιας Ουαλίας στη Βρετανία έκαναν μια μετα-ανάλυση 68 διαφορετικών μελετών.

Τα αποτελέσματα, τα οποία δημοσιεύτηκαν στο επιστημονικό περιοδικό «Psychological Medicine», έδειξαν πως οι απόπειρες αυτοκτονίας ήταν τρεις φορές πιο πιθανό για τα άτομα που έζησαν σεξουαλική κακοποίηση στην παιδική τους ηλικία. Επίσης, δύομισι φορές περισσότερες πιθανότητες είχαν τα άτομα που έχουν υποστεί σωματική κακοποίηση σε παιδική ηλικία ενώ, δύομισι φορές πιο πιθανό ήταν για άτομα που είχαν υποστεί συναισθηματική κακοποίηση ή παραμέληση όταν ήταν παιδιά.

Όπως φάνηκε ακόμα από την έρευνα, τα παιδιά που έζησαν πολλαπλή κακοποίηση έχουν μέχρι και πέντε φορές υψηλότερο κίνδυνο να προσπαθήσουν να αυτοκτονήσουν.

Επιπλέον, οι άνθρωποι που υπέστησαν κακοποίηση όταν ήταν παιδιά καθώς μεγαλώνουν, ο κίνδυνος απόπειρας αυτοκτονίας αυξάνεται.

Οι επιστήμονες ανέφεραν επίσης, ότι τα άτομα αυτά που δεν ζητούν βοήθεια από κλινικούς γιατρούς ψυχικής υγείας, είναι αυτά που βρίσκονται στο υψηλότερο επίπεδο κινδύνου.

Οι εξήντα οκτώ μελέτες διεξήχθησαν σε όλο τον κόσμο, συμπεριλαμβάνοντας περίπου 262 χιλιάδες ενήλικες ηλικίας 18 ετών και άνω, οι οποίοι εκτέθηκαν σε παιδική κακοποίηση και παραμέληση.

Όπως είπε η Δρ Μαρία Παναγιώτη, από το πανεπιστήμιο του Μάντσεστερ, επικεφαλής της έρευνας για την ασφάλεια των ασθενών στο NIHR Greater Manchester, περίπου ένας στους τρεις ενήλικες έχει βιώσει κακοποίηση στην παιδική του ηλικία.

Αυτή η μελέτη όπως τόνισε, δίνει τους επιστήμονες τα απαραίτητα στοιχεία, ότι η κακοποίηση και η παραμέληση κατά την παιδική ηλικία σχετίζονται με την αυξημένη πιθανότητα να κάνουν απόπειρα αυτοκτονίας τα άτομα αυτά ως ενήλικες. Και αυτό έχει σημαντικές επιπτώσεις στην υγειονομική περίθαλψη.

Μελέτες που έχουν γίνει επί του θέματος στις Ηνωμένες Πολιτείες έχουν δείξει ότι το οικονομικό βάρος της παιδικής κακοποίησης υπολογίζεται σε περίπου 124 δισεκατομμύρια δολάρια.

Η τρέχουσα θεραπεία για άτομα με αυτοκτονική συμπεριφορά συνήθως επικεντρώνεται στην Γνωστική Συμπεριφορική Θεραπεία. Αλλά αυτό προϋποθέτει ότι οι άνθρωποι θα αναζητήσουν βοήθεια οι ίδιοι.

Αυτή η έρευνα όμως διαπίστωσε ότι οι άνθρωποι που δεν είναι υπό τη φροντίδα των κλινικών ιατρών βρίσκονται σε μεγάλο κίνδυνο.

Για το λόγο αυτό, όπως ανέφερε η Δρ. Παναγιώτη, είναι απαραίτητη μια νέα προσέγγιση για τον εντοπισμό αυτών των ανθρώπων έτσι ώστε οι επιστήμονες να εστιάσουν τις προσπάθειές τους στην αποτελεσματική παρέμβαση της κοινότητας.

Ο Δρ Ιωάννης Αγγελάκης από το πανεπιστήμιο της Νότιας Ουαλίας επεσήμανε ότι τα ευρήματα αυτά, όχι μόνο έδωσαν μια σαφή εικόνα της σχέσης μεταξύ κακοποίησης ή αμέλειας στην παιδική ηλικία και των μετέπειτα προσπαθειών αυτοκτονίας στην ενήλικη ζωή, αλλά επίσης αναγνώρισε ότι οι αποτελεσματικές παρεμβάσεις πρέπει να λάβουν μια ευρύτερη κοινοτική βάση για να πλησιάσουν σωστά τα άτομα αυτά.

[Πηγή](#)